

Motion till riksdagen 2021/22:4756

av Ludvig Aspling m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2021/22:250 Åtgärder för en jämnare fördelning av boende för vissa skyddsbehövande

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår propositionen.

Bakgrund

Regeringen har föreslagit vissa ändringar i regelverket kring mottagandet av asylsökande och närliggande grupper, med den huvudsakliga följden att utlänningar som får uppehållstillstånd med tillfälligt skydd ska kunna anvisas till en kommun, som därmed ska ordna boende för utlänningen. Ett liknande regelverk gäller sedan 2016 för utlänningar som beviljats asyl i Sverige, s.k. nyanlända, och dessförinnan för asylsökande barn utan vårdnadshavare (ensamkommande). Denna ordning innebär att en statlig myndighet ska kunna tvinga kommuner att ta emot och ordna boende åt migranter, oavsett om kommunen själv anser sig förmå det.

Kommunernas självbestämmande måste försvaras

Regeringens förslag är inte oväntat utan är en del av en trend som pågått i flera år, där konsekvenserna av regeringens migrationspolitik steg för steg flyttats över på kommunerna. Dessa har i stället förlorat det självbestämmande de tidigare haft och tvingas utföra en politik de aldrig varit intresserade av, saknar förutsättningar för eller rent av motsätter sig. Att det krävs tvång i dessa frågor är i sig ett tecken på att något står fel till i samhället: om Sveriges kommuner inte anser sig kunna klara av mottagandet är det mottagandet det är fel på, inte kommunerna.

Just mottagandet av ukrainska krigsflyktingar, kvinnor och barn som flytt Rysslands barbariska krigföring är ett angeläget åtagande för det svenska samhället. Detta syns inte minst på att tiotusentals svenskar öppnat sina hem för ukrainare och att den överväldigande delen av mottagandet skett på privat basis. Mot denna bakgrund framstår ett tvång för kommunerna som inte bara onödigt utan också dyrt. Kommunernas framtvångade bostäder kommer nämligen alltid att kosta mer än de tomma rum, stugor och andra frivilliga initiativ som vanliga svenskar ordnat fram.

Vidare har situationen också förändrats snabbt de senaste månaderna. Flödet från Ukraina till EU har minskat drastiskt, eller rent av bytt riktning, med flera tusen fler som reser från Polen till Ukraina än tvärtom. Även flödet till Sverige har minskat, och i dagsläget ansöker omkring 100 ukrainare om dagen om skydd här, jämfört med över 2 000 när det var som mest i mars månad. Behovet av tvingande lagstiftning som urholkar kommunernas självbestämmande har alltså minskat drastiskt, något bl.a. Kammarrätten i Stockholm anmärkt på.

Det bör i detta sammanhang påpekas att beredningen av detta lagstiftningsärende varit mycket påskyndad, med en kort remisstid, ingen möjlighet för Lagrådet att yttra sig över förslaget och endast två dagars motionstid i riksdagen. Detta trots att förslaget rör en så grundläggande princip som det kommunala självbestämmandet. Flera remissinstanser, både kommuner och myndigheter, har anmärkt på oklarheter i regeringens förslag, särskilt när det gäller ersättningen till kommunerna och andra finansiella aspekter. Även om det är rimligt att Sverige har en krisberedskap i fall av plötslig massflykt kan denna i sig inte tvingas fram plötsligt utan erforderlig beredning.

Sverigedemokraternas grundsyn är att migrationen ska vara ett statligt åtagande, oavsett om det gäller prövning av tillstånd eller praktiskt mottagande. Sveriges kommuner kan inte bestämma om migrationen, och bör därför inte heller hållas ansvariga eller få lida av följderna av statsmakternas beslut. Alla migrationsåtaganden från kommunernas sida måste vara frivilliga.

Sverigedemokraterna vill därmed se ett helstatligt mottagandesystem, med stängda transitcenter där samtliga asylsökande vistas till dess att de avlägsnas eller beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd och kan påbörja integrationsprocessen i samhället. Kommunerna ska inte belastas eller påverkas negativt, och de ska ha full valfrihet när det gäller invandringen.

Med anledning av de argument som ovan framförts, och i enlighet med vår grundsyn i dessa frågor, anser vi att regeringens förslag bör avslås.

Ludvig Aspling (SD)

Jonas Andersson i Skellefteå (SD)

Jennie Åfeldt (SD)